

Imaórák

35.

Uram, segíts megtalálni önmagamat!

2023. június

„Amit kigondoltál
vidd tovább
ami lettél
vállald
de soha ne feledd
ami még lehetnél”.

Pusztia Sándor: Rendeltetés

Ajánlás:

A kamaszkor viharos időszak fiataljaink életében. Keresik önmagukat, identitásukat, helyüket a családban, kortársi köreikben. Lázadnak sok minden ellen. A megtartó korlátokat, szabályokat is szabadságuk elnyomójának vélik. Kapaszkodókat keresnek felnőtt életükhöz. Türelemmel, megértő szeretettel Isten útját mutathatja meg nekik az őket terelgetni próbáló felnőtt háttér.

Bérmálkozásra készülő gyermekeink közreműködésével próbáljuk megérteni átmeneti zavarait, problémáikat, és erről gondolkodva imádkozzunk értük, velük együtt májusi imaóránkon.

Plébániai füzetek

Beköszöntő

Kedves Testvérek!

Plébániánkon hosszú évek óta szervezünk imaórát – a bér márközásra készülő fiataljainknak is. Sajnos, e szentség felvételére az elsőáldozásban részesültek csak mintegy egynegyede jut el, így van ez az idén is. Igaz, felső tagozatra sokan iskolát váltanak, de ők is csak csekély létszámban jelennek meg a Bazilikában pünkösdkor – más iskola/közösség színeiben.

Megkerülhetetlen e téren a család, a szülők felelőssége! De még ha eljünk éljük is hitünkre alapuló értékrendünket, megpróbálva ezt hitelesen, őszintén tenni, a kamaszkor tájékán gyermekeink általában minden ellen lázadnak, amit szüleik képviselnek. Identitás-keresésük nagy „zajjal” szokott történni...

A lelkükre beszélés, fejmosás, tiltások ilyenkor ritkán segítenek. De az már nagy eredmény, ha őszinték, mernek kérdezni, kommunikálnak szüleikkel. Ehhez kell, hogy érezzék a feltétlen szeretetet, végtelen türelmet, bizalmat a felnőtt világtól. És még egy tanács, amit Gyökössy Bandi bácsi ajánlott egy aggódó szülőnek:

„Már eleget beszéltünk nekik Istenről, fordítsuk meg a dolgot! Kezdjünk el Istennek beszélni róluk!” Azaz imádkozzunk értük, ha többi felajánlott segítségünk átmenetileg nem is működik!

Az imaóra meghallgatható honlapunkon a Média/Imaórák menüben, ill. a Mária Rádió archívumában az Imaórák között:

2023.05.19. - 23:20

2023. június

Uram, segíts megtalálni önmagamat!

Bérmálkozók imaórája 2023. május

Bérmálkozásuk előtt imaóra hívjuk fiataljainkat, ezúttal is az iskola aulájába. László atya az iskola kápolnájából áthozta az Oltáriszentségben velünk tartó Jézust, majd a köszöntő énekünk után pár szóval bevezette az estet.

*Szent vagy, Uram, szent vagy, minden fölött szent vagy.
Jézus kenyér színében, az Oltáriszentségben.*

Néhány nap múlva ünnepeljük majd meg pünkösd szent ünnepét, a Szentlélek eljövételének dicsőséges napját. Régi hagyomány, hogy pünkösd környékén bérmálkozások vannak, szerte falvakban, városokban. Ilyenkor a fiatalok azt kérik a Szentlélektől, hogy jöjjön el, szálljon le rájuk, erősítse meg őket hitükben, hogy hitüket mindig megvallják, és hitük szerint tudják élni életüket.

Kedves Testvérek, kedves Fiatalok!

Mai imaóránk plakátjára a következő mottót választottam: Pusztasándortól vett gondolat:

„Amit kigondoltál / vidd tovább / ami lettél vállald / de soha ne feledd / ami még lehetnél”.

Gyermekeink életében a legviharosabb, érzelmileg is a leglabilisabb a kamaszkor környéke – amiben most ti vagytok –, akik hamarosan a bérmálkozás szentségében részesültek.

Most talán azt gondoljátok, hogy megint valami fejmosás, felnőtt okoskodás következik. Nem ez a szándékom, hanem együttgondolkodásra hívlak, biztatlak benneteket. És a problémák felvázolása, felismerése után néhány ötletet, kapaszkodót is érdemes megfontolnotok, hátha ezeken hasznos lesz majd elgondolkoznotok, esetleg megbeszélni barátaitokkal, szüleitekkel. Tehát nem a fejetekre olvasom a problémákat, csupán a zavarok, időnként előforduló zavarodottságotok, bizonytalanságotok okait keressük – közösen.

Az első alapvetés: szüleitek, a felnőttek világa nem ősellenség, akik ellen ki kell vívnotok a szabadságotokat, jogaitokat. Mi is átéltük ezen életkorunkat, mi is meg akartuk váltani a világot. Valahol olvastam: ha egy fiatal nem lázadó, nem forradalmár, akkor ott valami baj lehet. Igen ám, de a forradalom pusztítással, rombolással is jár. A jobbító, változtatni kívánó szándék néha nagyon félre tud siklani. A felnőttek nagyobb élettapasztalata szélesebb rálátást biztosít a dolgokra, tendenciákra. Ezért több a felelősségük is. Egy szemléletes példa: a hegytetőről messzebb ellátni, mint mondjuk egy szánkózó-dombról. A felnőtt világ, szüleitek tehát felelősek értetek. Szeretettel igyekeznek benneteket a helyesnek vélt irányba terelgetni. Persze mindez könnyebben megy, ha Istent is bevesszük ebbe. Eszter édesapja rövid imájában össze is foglalja az eddigieket:

Uram, megáldottad szerelmünket gyümölcsével, gyermekünkkel. A Te szent kezedből fogadtuk őt, és szeretettel gondoztuk nemcsak a testét, hanem isteni gyermekségét is, amit Tőled kaptott. Te tudod, mennyit imádkoztunk érte, mennyiszor megköszöntük, hogy nekünk adtad őt. Köszönjük, hogy segítségeddel megismertettük vele teremtett világod titkait, szépségét, hitünkéből táplálva elvezettük Hozzád az imádság, a keresztény élet útján. Sokszor kellett bocsánatot kérnünk mulasztásainkért és az ő vétkeiért is. Bűnbánó gyermekünket szeretetedbe mindig visszafogadtad, és tápláltad testeddel és véreddel. Ünnepeinken fiaid családjával találkozott, egyesült imában és énekekben. Sok-sok kísértés érte, meg kellett küzdenie a belső és külső tagadással. Egymást szeretve családjában arra tanítottuk, hogy minden embert szeressen, mert a világon mindenkit üdvözíteni akarsz, valamennyiünkért áldozta szent Fiad életét. Most arra hívod, hogy tegyen tanúságot Igédéről és a világot átölelő szeretetedről. Ajándékozd neki Szentlelkedet, hiszen gyöngye, tudatlan és erőtlen még ahhoz, hogy munkatársad és segítőd legyen. Imánk, segítségünk, amíg tőlünk telik, elkíséri. Te se hagyd őt magára, Uram! Ajándékozd megvilágosítja, megerősíti, megtölti szeretettel. Fogadd el szolgálatodra és minden ember szolgálatára. Ámen.

Szülők imája bér málkózó gyermekükért

Toldjuk meg ezt az imát a ti szemszövegtekből egy kis helyzetelemzéssel:

Istenünk, Atyánk, sokszor úgy érezzük, hogy nincs helyünk ebben a világban. Sokszor kiszakítjuk magunkat abból az otthonból, amely fölnevelt és emberré érlelt minket. Elindulunk és a magunk útját járjuk.

Magunkkal visszük az örökséget, hátat fordítunk családuknak, testvéreinknek, eldobjuk hagyományainkat, ősi megtartó szokásainkat, mert azt gondoljuk, hogy mi magunk majd másként és lakhatóbban tudjuk berendezni ezt a világot. Add, hogy felismerjük: visszatérhetünk Hozzád, s ha visszatérhettünk, ne engedd, hogy valaha is elszakadjunk Tőled! Ámen.

Az első tanulság, amit így az elején levonhatunk: Isten nélkül nem megy. Hit nélkül nem megy. Nézzetek csak szét a környezetetekben. Hány felnőtt is vergődik a zavarodott világ útvesztőiben hitre alapozott értékrend hiányában. Imádkozzunk közösen is, hogy mindnyájan megtaláljuk életünk iránytűjét.

Istenünk, aki előtt nyitva minden szív, aki ismered a szívek szándékait, és aki előtt semmi sem marad rejtve, a Szentlélek kiáradása által tisztítsd meg szívünket, hogy elnyerjük azt a kegyelmet, hogy Téged tökéletesen szerethessünk és méltón dicsőíthessünk.

Uram, a Téged szeretőknél mindent javukra fordítasz. Világosítsd meg szívünket a Szentlélek kegyelme által, és töltsd el a tökéletes szeretet örömeivel, a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Ha őszinték vagytok önmagatokhoz, ti is hasonló levelet írnátok édesanyátoknak, mint ami most következik:

Kálnay Adél: Levél Anyához

Anya, én magam sem tudom, mi történt velem,
Hirtelen nagy lett a szám és hosszú a kezem,
Még a hangom is megváltozott,
Pofákat vágok és ugrándozok
Még akkor is, amikor tudom,
Nem volna szabad,
S néha az elfojtott nevetéstől
Rázkódik velem a pad...
Anya én sem tudom, mi lett énvelem,
De már nem tudok megülni csendesen,
Mindentről eszembe jut valami más,
Nehezebben megy a tanulás,
Időnként csak úgy ábrándozom a könyv fölött,
Máskor meg mindenkit fellökök,
Idétlenkedem, mondják, akik látnak,
És én is inkább látom magam valaki másnak
Mint kedves, jó gyerekeknek,

Aki régen annyira örült minden apróságnak,
Cukornak, perecnek...
Most mindig valami más kell,
Divatos ruhák, pénztárca sok pénzzel,
tudom, jobb lenne lenni jónak, megint kedves
szófogadónak,
Nem értem, miért nem jön ez össze,
Ó, jöjjön már valaki, s újra töltsé
Fejembe azt a sok-sok illemszabályt
És tanácsot, amit tőled kaptam,
Mióta csak vagyok neked...
Mert ez mind valahogy most elveszett,
S félek nagyon, hogy mit szólni ehhez...
Anya én sem tudom, meddig tart ez, mi lesz,
De azt éreznem kell, hogy szeretsz,
Szeretsz, szeretsz, nagyon, nagyon,
Még jobban talán, mint egykoron,
S éreznem kell, hogy türelmed végtelen...
Anya, köszönöm, hogy segítesz nekem!

Most meg a szüleiteknek hangsúlyoznám: szeretet és türelem nélkül nem lesz közös nevező. Csak így megközelítve a felmerülő problémákat, közeledve egymáshoz - van esély a jó megoldásokhoz.

Korosztályotok nagyon kényes a szabadság, a személyes szabadság fogalmával kapcsolatban. Ezt azonban manapság sokan összekeverik a szabadossággal. Márai Sándor Füveskönyvében a szabadságról is írt, érdemes megfontolni, mert az igazi, a belső szabadságról van szó.

Arról, hogy szabadok vagyunk

Mikor a hatalmasokkal állasz szemközt, gondolj mindig arra, kitől kapták ezek az emberek hatalmukat? S mit is tehetnek ellened? Elvehetik javaidat, szabadságod vagy életedet? És aztán? Parányi mikroba, fertőző baktérium is elveheti életed, mely törékeny és mulandó, mint a rovarok élete. Nem, a leghatalmasabb úrnak sincs igazi hatalma lelked fölött, s ezért tehetetlen, ha te igazságos vagy, s ő igazságtalan. Csak akkor tehet ellened valamit, ha téged bűnben talál, s ő igazságos. Ezért ne arra gondolj, mit mondasz majd a nagy úrnak, hogyan viselkedel; csak arra gondolj, hogy szabad vagy, amíg igazságos vagy, s a nagy úr tehetetlen igazságod ellen.

Ebben az írásban szóba sem került Isten, de mégis benne van „Isten gyermekeinek a szabadsága”. Szent Ágoston imáját, ami szintén erről szól, énekeljük is el.

Fogadd el Uram szabadságomat, fogadd egészen!

Vedd értelmemet, akaratomat s emlékezésem.

Mindazt, amim van, és ami vagyok, Te adtad ingyen,

Visszaadom Uram, visszaadok egyszerre mindent!

||:Legyen fölöttünk korlátlanul rendelkezésed,

csak egyet hagyj meg ajándékomul: szeretnem Téged.

Csak a szeretet maradjon enyém a kegyelemmel,

S minden, de minden gazdagság enyém, más semmi nem kell!:||

Gondolkodjunk tovább a szabadságról, mivel manapság talán ez a legtöbb konfliktusotok alapja. A felnőtt világ számotokra nehezen értelmezhető korlátozásai. Még egy Márai idézet.

A lélekről és a hatalomról

Minden régi bölcsélet égető kérdése volt: „Mi van az ember hatalmában?” S egyhangúan felelték mind: „Csak a lelke.” Ez a legrégebb, igen, az egyetlen igazság, melyet az ember értelme megismert és föltétlen igaznak elfogadott. Az idő, a tapasztalás, az érzékelés és a tünődés nem változtatta meg ezt az igazságot. Csak lelkünk van hatalmunkban, semmi más. De ez a hatalom korlátlan. Nem sértheti meg senki, nem veheti el tőlünk senki a lelkünk fölött gyakorlott hatalmat, nincs az a zsarnok, nincs az a társadalmi rendszer, természeti törvény, mely megakadályozhatná, hogy lelkünkben szabadok legyünk. Ez a szabadság föltétlen. S ehhez a szabadsághoz odamérve minden más szabadság, melyet a társadalom, a hatalom és a pénz adhat nekünk, töredékes és viszonylagos.

Igen, nagyon fontos ez a belső szabadság. A következő szövegünk megint egy kicsit a szüleiteknek szól, de a tanulásra nektek is érdemes odafigyelni.

Aranyosi Ervin: A pillangó szabadsága

Egy csodás pillangó, apró bábba bújva,
megszületni készült és hogy megtanulja,
hogyan is repüljön fényes szelek szárnyán,
hogyan legyen úrrá égbe vonzó vágyán.
Egy jószívű ember a küzdelmét látva,
úgy dönt segít neki, - ne maradjon lárva!

Kézzele meglazítja bábja selymes szálát,
hiszi, visszaadja a lepke szabadságát.
S lám, a szép pillangó kiszabadult szépen,
s szomorúan verdes bábja közelében.
Amit jó emberünk nem tudhatott róla,
születés küzdelme a szárnyak rugója.
Attól erősödik, s képes repülésre,
ha küzdelem árán történt születése.
Így hát a pillangót földhöz köti lánc.
Földhöz ragadtan él, s elvész szabadsága.
Meg kell hát tanulnunk nyílt kézzel szeretni,
kéretlenül senkit nem szabad vezetni!
Fájdalom tüzén át, türelem vizével,
önként rendelkezzen saját életével.
Az igaz szeretet, enged, sosem gátol,
nem fosztja meg sosem a szabadságától,
kit szeret a szívünk, szabaddá kell tennünk,
annyit kell tudnia, mindig bízhat bennünk.
Mert, ha csüngsz csak rajta, a szeretet lánc lesz,
s el fog menekülni, kit legjobban féltesz.
Hagyd, hogy saját bőrén tapasztaljon, éljen!
Ne legyél te árnyék, s ne akard, hogy féljen.
Álljon ki magáért, s gondolja át tettét,
s vállalja a súlyát, hogy végre elengedték.
Saját kezében lesz a boldogulása,
s végre kivirágzik ereje, tudása...

Néhány ténytet itt most érdemes megemlíteni, ami rátok vonatkozik. Persze mindenkire más-más mértékben. Tehát általánosságban igazak a következő megállapítások.

- Ha mindent készen kaptok, nem tanultok meg küzdeni. A kreativitást, az akarat fejlődését, a döntésképeség kialakulását csak a nehézségek leküzdése tudja segíteni. Megint csak nézzetek szét ismerőseitek körében: hány elpuhult, célok nélküli, tehetetlen, siránkozó, lázongó embert találhattok. A mama-hotel, papa-bank fogalmakat bizonyára ismeritek. Hát ti ne ilyenek legyetek, többre szól a meghívás!

- Életkori sajátosságokat, hogy ez idő tájt a lelkiismeret kicsit háttérbe szorul. Persze, a világ is erre biztat! Az „*ez jár nekem*” szlogennel mérhetetlen önzés tombol az egyes emberekben. Szilárd értékrend nélkül sokan félrecsúsznak. Van egy ilyen mondás: XY-nak – valakinek – tiszta a lelkiismerete, mert nem használja. A keresztény ember lelkiismerete bizony foltos, karbantartásra, tisztításra szorul!

- Még egy szempont: életkorotokban a hit, a tudás darabkái – puzzle elemek. És még nem áll össze egészé. Ezért fontos mind a tanulásban, mind a hitben előre haladni.

A sok beszéd után énekeljünk Istenhez tartozásunk szándékával.

Oldani, Uram, s oldódni vágyom. Üdvözíteni és üdvözülni vágyom.

||: Alkotni, Uram, s alakulni vágyom. :||

Ékesíteni, s ékesedni vágyom. Dalolni, Uram, s dallá lenni vágyom.

||: Követeddé lenni, s érted tenni vágyom. :||

Lámpád vagyok, ha látsz engem. Ajtód vagyok, ha zörgetsz bennem.

||: Ki látod, mit teszek, hallgass el engem. :||

Isten után a szüleinknek tartozunk a legnagyobb köszönettel, talán leginkább édesanyánknak.

Köszönet

Gyengéd irányításod befolyásolt mindenben, amit tettem, amit teszek, és amit valaha tenni fogok.

Jóságod kitörölhetetlenül rányomta pecsétjét mindenre, ami voltam, ami vagyok és ami valaha leszek.

Ily módon részese vagy mindennek, amit elértem, és amivé válok.

Amikor segíték a szomszédomnak, ott van a te segítő kezed is.

Amikor enyhíték barátom fájdalmán, ezért ő neked is tartozik.

Amikor szavakkal vagy példamutatással helyes utat mutatok egy gyereknek, elsősorban te vagy a tanítója.

Minden, amit teszek, a tőled tanult értékrendet tükrözi vissza. Minden rossz, amit kijavítok, minden szív, amelyet felvidítok, teher, amelyen könnyíték, irántad való tiszteletadás, a maga szerény módján.

Mert te adtál nekem életet, és ami még fontosabb, leckéket arra, hogyan kell élni. Te vagy minden jónak a forrása, amit elértem életem során.

Mami, köszönetet mondok mindazért, ami vagy és ami én vagyok.

Égi édesanyánkat kérleljük most, és köszönjük meg közös imánkkal oltalmát, szeretetét.

Boldogságos Szűz Mária, Isten anyja: segíts, hogy mindig gyermeki szívem legyen: tiszta és finom, mint a forrás!

Segíts, hogy egyszerű szívem legyen, melyet sohase borít el a keserűség!

Segíts, hogy erős szívem legyen: tudjak áldozatot hozni,

- és gyengéd szívem legyen, mely együtt tud érezni másokkal!

Adj hálás szívet, mely örülni tud annak, amit kapott, és adj nemes szívet, mely senkivel szemben sem hordoz keserűséget!

Segíts, hogy szelíd és alázatos szívű legyek: tudjak szeretni önzetlenül, és boldog legyek, ha adhatok! Ámen.

Keresitek önmagatokat, keresitek helyeteket a világban. Hogy rá is találjatok, és azután ebben boldogság és megelégedettség várjon rátok, azt tudatosan kell végigvinni. Isten mindenkinek adott talentumokat, amivel gazdálkodnunk kell.

Bódás János: Ki van jelölve a helyed

Azért van síró, hogy vigasztald,
és éhező, hogy teríts asztalt.
Azért van seb, hogy bekösse kezed.
Vak, elhagyott azért van, hogy vezesd.
Azért van annyi árva, üldözött,
hogym oltalmat leljen karod között.
Azért roskadnak más vállai,
hogym terhüket te segítsd hordani.
Az irgalmat kinek fakasztják,
s mélység felett van csak magasság.
Há más gyötrődik, vérzik, szenved,
azért van, hogym te megmutathasd:
mennyi szeretet van benned.

Megmutattad-e néha legalább?
Enyhült, s szépült-e tőled a világ?
Vagy tán kezdetől támadt foltra folt?
Ott is, hol eddig minden tiszta volt?

Ki vagy? Vigasznak, írnak szántak,
menedéknek, oszlopnak, szárnyak.
Ki van jelölve a helyed,
ne nyugodj, míg meg nem leled.
Csak ott leszel az, aminek
rendeltettél. – Másként rideg,
céltalan lesz az életed.
Mag leszel, mely kőre esett,
elkallódott levél leszel,
mely a címzetthez nem jut el.
Gyógyszer, ami kárba veszett,
mit soh'se kap meg a beteg.
Rúd leszel, de zászlótalán,
kalász leszel, de magtalan,
cserép, amiben nincsen virág,
s nem veszi hasznod sem az ég,
sem a világ.

Igen. Sok szép, lélekemelő feladatunk van a világban. És ha ezeket jól teljesítjük, meglesz a Jézus által megígért békénk, belső békénk, amit boldogságnak is nevezhetünk.

Mezey Katalin: Boldog

(Jókai Annának)

akinek nem rongyos a lelke,
de fényes, mint a nehéz selyem,
aki hiszi is, amit mondott,
akit nem zsarol a félelem,

boldog, akit nem az önérdék
kormányoz, hanem önként szolgál,
adósait nem tartja számon,
görbe utakon titkon sem jár.

Boldog, akinek láthatatlan
púpként a múlt nem ül a hátán,
nem üzletel gazemberekkel,
árnyékán nem táncol a sátán.

akinek a szemén kifénylik,
hogy süt benne az Isten napja,
akinek lelke nehéz selymét
magasságos szél lobogtatja.

Én ezt a boldogságot kívánom nektek! De ahogy említettem, ez Krisztus nélkül nem fog összejönni. Énekeljünk.

*||:A világnak Krisztus kell! A világnak Krisztus kell!
A világnak kellesz te is, mivel te Krisztushoz tartozol! :||
||:Emlékezz! Emlékezz, te Krisztushoz tartozol! :||*

Igen, a világnak kellesz te is, hogy Krisztus segítségével, az Ő tanújaként léted világítson, fényt vigyen oda, ahol csak megfordulsz majd életedben.

Szigeti Jenő: A szentjánosbogár imája

A szentjánosbogár is
elfárad, Uram,
a tapintható buta sötétben,
és ha fénye kihunyt,
csak kukac marad.

Tőled kaptam én is
a fényt, Uram,
ami másnak világít.
Hiszen a magam sötétjében
csak-csak elvagyok, Uram.

De hogyha kihunyt a fényem,
én is csak kukac maradok,
csúnya pondró,
értelmetlen
levélrágó féreg csupán.

Uram, add,
hogy fényed,
mely utat mutat a kósza bogaraknak,
kik nem találnak haza az éjszakában,
ne veszítsem el sohasem. Ámen.

Refr.: *Szentlélek, úgy kérünk, szállj le ránk,
Töltsd el a szívünk, életünk,
Hogy béke és áldás szálljon ránk,
Küldd el a Lelked, úgy kérünk, Istenünk.*

*Kegyelmeddel táplálsz, Istenünk,
Hozzád emeljük most mindnyájan a szívünk.
Reménységünk Belőled fakad,
Hogyha szívünk-lelkünk mindentől szabad.*

Refr:

*Ajándékul Lelked küldted el,
Hogy ne önmagunknak, hanem Annak éljünk,
Aki értünk életét adta.
Mi is átadjuk most Neked életünk.*

Refr:

*„Amit kigondoltál / vidd tovább / ami lettél vállald / de soha ne feledd /
ami még lehetnél”.*

Nyugodalmas jó éjszakát, dicsértessék a Jézus Krisztus!

Fodor Ákos: Arcképcsarnok

Van egy arc,
amit csak önmagunkat elképzelve látunk
– lehet, hogy ez az igazi.

És van annyi arcunk,
ahányan csak ránknéznek (és: ahányszor!) és még az is lehet,
hogy ezekben akad néhány közös vonás
– lehet. Akkor ez a valóság.

Van egy,
amit tükörbe nézve látunk: villám-
gyorsan alakuló, képlékeny látvány:
múzsája a Szomszéd Ízlése s az azt szolgáló, vagy azt ellenző szándék
– e fölött hunyj szemet; ne kerüld, de ne hidd el.

És van,
van arc, amit csak az lát, aki szeret,
akit szeretünk. Ez a legszebb,
a legmulandóbb. A legérvényesebb.

Plébániai füzetek

Kiadó:

Esztergom-Városi Plébánia

Esztergom, Rudnay tér 9.

www.szentanna.extra.hu

T.: 06 33 312 291

A sorozat szerkesztője:

Nyitrai László

képviselőtestületi alelnök

Sokszorosítás:

Spori Print Vincze Nyomda